הדולפנין פרין ורבין (א) כבני אדם. מאי דולפנין? אמר רב יהודה בני ימא. כל שביציו מבחוץ מוליד, (ג) וכל שבפנים מטיל ביצים. איני? והאמר שמואל אווז ואווז בר כלאים זה בזה והוינן בה מ"ט? אמר אביי זה ביציו מבחוץ וזה ביציו מבפנים ותרוייהו מטילי ביצים! אלא כל שזכרותו מבחוץ מוליד, מבפנים מטיל ביצים. כל שתשמישו ביום (ג) יולד ביום, בלילה יולד בלילה, כל שתשמישו בין ביום בין בלילה יולד בין ביום בין בלילה. (ד) תשמישו ביום יולד ביום תרנגול, בלילה יולד בלילה עטלף, תשמישו בין ביום בין בלילה יולד בין ביום בין בלילה אדם וכל דדמי ליה. למאי נפקא מינה? לכדרב מרי בריה דרב כהנא. דאמר רב מרי בריה דרב כהנא בדק בקינה של תרנגולין מערב יו"ט ולא מצא בה ביצה, ולמחר השכים ומצא בה ביצה מותרת באכילה ביו"ט (ה). אימר לא בדק יפה, והלא בדק יפה? אימר יצתה רובה וחזרה הוה וכדרבי יוחנן דא"ר יוחנן ביצה שיצתה רובה מערב יו"ט (ו) וחזרה מותרת לאוכלה ביו"ט (ז). כל שתשמישו ועיבורו שוה יולדים ומגדלים זה מזה (ז). הכל משמשין פנים כנגד עורף חוץ משלשה שמשמשין פנים כנגד פנים ואלו הן דג (ח) ואדם ונחש. ומ"ש הני תלתא? כי אתא רב דימי (ט) אמרי במערבא הואיל ודיברה עמהם שכינה. תנא גמל אחור כנגד אחור. ת"ר תרנגולת לעשרים ואחד יום וכנגדה באילן לוז, כלב לחמשים יום וכנגדו באילן תאינה, חתול לחמשים ושנים (י) יום וכנגדו באילן תות, חזיר לששים יום (יא) כנגדו באילן תפוח, שועל וכל מיני שרצים (יב) לששה חדשים וכנגדם באילן תבואה, בהמה דקה טהורה לחמשה חדשים (יג) וכנגדן באילן גפן, בהמה גסה טמאה לשנים עשר חודש וכנגדו באילן דקל, טהורה לתשעה חדשים וכנגדה באילן זית, הזאב והארי והדוב והנמר והברדלס והפיל והקוף והקיפוף לשלש שנים וכנגדן באילן בנות שוח, אפעה לשבעים שנה (יד) וכנגדו באילן חרוב, חרוב זה משעת נטיעתו עד שעת גמר פירותיו שבעים שנה וימי עיבורו שלש שנים, נחש לשבע שנים ולאותו רשע לא מצינו חבר ויש אומרים מוכססים (טו). מנא הני מילי? אמר רב יהודה אמר רב ומטו בה משום דר' יהושע בן חנניא שנאמר ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה אם מבהמה (א) נתקלל מחיה לא כ"ש? אלא לומר לך כשם שנתקללה הבהמה מחיה אחד לשבעה ומאי ניהו חמור מחתול כך נתקלל הוא מבהמה (טז) אחת לשבע דהוה ליה שב שני. אימא כשם שנתקללה חיה מבהמה אחת לשלש (ב) (שנים) ומאי ניהו ארי מחמור כך נתקלל הוא מחיה אחת לשלש (ג) (שנים) דהוה ליה תשע שנים? מי

נחש דעיבורו ז' שנים

א) [וע' תוס' ברכות מ. ד"ה איתיה] ב) [ע' ביאור דבריהם תוס' פ"ק דסנהדרין] ג) [ב"ב לו. ע"ב תד"ה היכא] ד) [ע"ש דאיפא בנות שוח וע"ש בפי' הרא"ש] ה) [וע' תוס' במס' ע"ז יד. ותוס' שבועות יב:]

ה"ג הדולפנין פרים ורבים מבני אדם. שאם בא אדם עליהם מתעברות הימנו : בני ימא. דגים יש בים שחציין צורת אדם וחציין צורת דג ובלע"ז שריי"נ : כל. מין שביצי הזכר [א] כגון חיה ובהמה מבחוץ מוליד עובר ממש : וכל. מין שביצי זכר מבפנים מטילה הנקיבה ביצים: אווז. של ישוב ואווז של בר כלאים להרביע לפי שאין הזכרים דומים דזה ביציו מבחוץ וזה ביציו מבפנים : זכרותו. הגיד ואווז בר זכרותו מבפנים : ולמחר השכים. קודם היום ומצא בה ביצה מותרת דלא עלדה בלילי י"ט אלא מאתמול דתרנגולת אינה יולדת בלילה כדתני לעיל: יצאה רובה, מותרת דבתר יציאת רובה אזלינן : כל שתשמישו ועיבורו שוה. כגון כשב ועז שעניהם יח] פנים כנגד עורף וימי עיבורן שוה ששוהין חמשה חדשים ויולדין: יט] אם בא אחד על מין חבירו: ומגדלין. מניקין: שכינה עמהם. שנאמר (יונה ב) ויאמר ה' לדג: לעשרים ואחד יום. לאחר שנתעברה מונה התרנגול שוהה ביצתה ליגמר עד אחד ועשרים יום: לוז. קורדל"א שגדלים בו אגוזים קטנים ומשעת פרחין עד שעת גמר פריין כ] [ב] (שנים) ועשרים יום: כלב לנ' יום. כא] גמרה צורת הולד : וכנגדו באילן תבואה. כמאן דאמר (ברכות דף מ.) עץ שאכל אדם הראשון חטה היתה קרי לתבואה אילן: דקל. גדלין בו תמרים : ברדלס. אפא: קוף. סינגי"א בלע"ז : קיפוף. כעין קוף הוא ויש לה זנב ובלשון אשכנז מרקצ"א: אפעה. מתעבר אחר שבעים שנה שנולד : וימי עיבורן. משעת הפרח עד שעת גמר כב] פירות: מוכססים. מין בנות שוח ולא בנות שוח ממש : מנא הני מילי. דנחש עיבורו שבע שנים: אם מבהמה נתקלל מחיה לא כ"ש. כג] [ג] שפחותה יותר מן חיה שהרי עז ה' חדשים וחתול נ"ב [יום] והא ל"ל דהא מכל חיה היינו ארי או אפעה דא"כ ליכתוב מכל החיה ולא ליבעי בהמה : אלא להכי כתב תרוייהו לומר לך כו'. והכי משמע ארור הוא מכל הבהמה כמה שהיא ארורה יותר מן החיה כשם שהבהמה נתקללה מן החיה על אחת ז' ומאי ניהו חמור מחתול שבשנה יש ז' פעמים נ"ב כך נתקלל הוא מן הבהמה כגון מבהמה גסה טמאה אחד לשבע דבהמה טמאה גסה י"ב חדש ותשוב ז' פעמים י"ב חדש היינו אחד לשבע הן שבע שנים :

הדולפנין פרין ורבין מבני אדם. כן גירסת הקונטרס וכן מוכח בתוספתא [פ"א] כד] יולדין ומגדלין מבני אדם: אימר יצתה רובה וחזרה. מכאן מתירין לקנות ביצים כה] בליל שני של יו"ט של גליות חוץ משני ימים טובים של ראש השנה לפי שקדושה אחת הן : תרנגולת כ"א יום כנגדה באילן לוז. פי' הקונטרס קורדל"א שגדלים בו אגוזים קטנים וריב"א פירש כו] שקדים שקורין אמנדלי"ר דבפנים ושקדים (בראשית מג) כז] מתרגם ירושלמי לוזים מקל שקד (ירמיה א) מתרגם חוטרא דלוזא [ד] וי"מ מקל שקד אחד לכ"א אף מי"ז בתמוז לתשעה באב כן ויגאץ השקד (קהלת יב) מתרגם שיגלא וינמל שקדים (במדבר יז) [מתרגם] וכפית שגדין עוד אמרינן ויגאץ השקד זה לוז של שדרה ממנה עתידים מתים להחיות לעתיד [ה] לבא לוז תרגום של שקד (ויקרא רבה) : באילן תות. אין ראיה מכאן שמברכין עליהן בורא פרי העץ דנן דאתיא כמ"ד כח] אמרינן באילן דנן דאתיא כמ"ד (ברכות דף מ.) עץ שאכל ממנו אדם הראשון חטה היתה אלמא קרי לתבואה כט] אילן ולא מברכין בהם פרי העץ ומיהו תותים הגדלים באילן מברכין פרי העץ אבל לא אתותי שדה דאי שקלת לפירה לא הדר גווזא ומפיק ואין מברכין פרי העץ אלא כי הדר גווזא ומפיק א) : ברדלס. פ"ה אפא ל] ופ"ק דסנהדרין (דף טו:) פ"ה פוטו"ש וסוף פ"ק דב"ק (דף טז.) [אמרינן] ברדלס [ו] אפא ואמרינן צבוע זה אפא [ו] וגיא הצבועים (ש"א יג) מתרגם מישר אפעיא מיהו ברדלס דהכא משמעו דהוא כעין פוטו"ש ויולד לשלש שנים מדשניה אפעה לשבעים שנה וג' מיני ברדלס הן ג) : הקוף והקיפוף. לא] מין חיה הוא מדחשיב להו בהדי פיל ואמר פ' הרואה (ברכות דף נז:) כל מיני חיות יפין לחלום חוץ מן הפיל [ז] והקיפוף ופ' המפלת (נדה דף כג.) אמרינן [ח] לא ר"מ אומר הואיל ועיניהם הולכים לפניהם כשל אדם והוא כוס וינשוף (ויקרא יא) מתרגם קריא וקפופא ויש קפוף אחר מין עוף פרק אלו טריפות (חולין דף סג.) אמר תנשמת באות שבעופות ואמר באות שבעופות קפוף ויש גרס קיפוד בדל"ת ע"ד וירשוה קאת וקיפוד (ישעיה לד) ואי גרס קיפוף ותרי גווני קיפוף יש בעופות א"כ מי מפרש באות שבעופות קפוף והיכי ידענא בהו אי איירי בינשוף או בתנשמת : בנות שוח. על משנה [ט] דשביעית שלהן בשניה (שביעית פ"ה מ"א) פי' בירושלמי לב] בכל שנה חונטין בה פירות ופירות שחונטין בשנה אחת אין נגמרין עד שלש שנים ולא כפי' ר"ח שפירש גבי ג' אילנות לא מפקין בכל שתא [י] אלא לג] עשרים מנייהו כגון בנות שוח לג' [כ] שנים ופ"ק דע"ז (דף יד.) גרס מוכססים בנות שוח מין אחד וכן שמו וקשה במסכת דמאי (פ"א מ"א) תנן הקלין שבדמאי לא נחשדו עמי הארץ עליהם משמע דלאו פירי חשוב נינהו ופ"ק דמסכת ע"ז (דף יד.) מפרש תאיני חיורתא ופרק ג' לד] דנדרים (דף כו.) ד) בנות שבע ותאנים לבנים שני מינין דאמר אלו הייתי יודע שבנות שבע בתוך כלכלה הייתי אומר תאנים לבנות ושחורות אסורות בנות שבע מותרות ונראה בנות שוח ושבע מיני תאנים כן אלא שבנות שוח רעות כדמשמע במתני' דהקלין שבדמאי ובההיא דשביעית כסבור שאין שביעית נוהג בהן ובנות שבע יפות לה] כדמשמע בשביעית (פ"ה) ובנדרים (דף כו.) ומסתמא אדם לו] מן היפות אכל ונקראו שבע מן שבעת ימי אבלות ושוח שגרמו שוחה ותולין הקלקלה במקולקל ה) : ומאי ניהו חמור מחתול. דחתול לנ"ב יום ותימה למ"ד כלב מין חיה כדאיתא במסכת כלאים (דף כה:) שלשה עזין כן כלב [בחיות] לנקוט חמור מכלב דמקולקל טפי שהכלב לנ' יום וי"ל מנין זה מכוון טפי דהוי [ג] שנים :

אמר רב יהודה בני ימא. אדם של ים. כל שביציו מבחוץ חוץ ממעיו כגון בהמה שביצי' חוץ מגופה מוליד נקבתו מולדת : כל שביציו של זכר שבפנים כגון עופות נקבתו מטיל' ביצים : כלאים זה בזה לענין הרבעה : אלא שזכרותו מבחוץ גידו מוליד : וזכרותו מפנים מטיל ביצים ואווז בר נמי אע"ג דביציו מבחוץ זכרותו גידו מבפנים הוא (היה) [ומשו"ה] מטיל ביצים : מותר לאוכלה בי"ט. דלא נולד בי"ט ולא בלילה דהא אינה יולדת בלילה וודאי דאתמול היא : והלא בדק מערב יום טוב ולא היתה שם אימור יצתה רובה ממעי תרנגולת מערב י"ט וחזרה הילכך לא מצא כי בדק וכיון שיצאה רובה וחזרה אותה ביצה שחזרה מטילה אפילו בלילה ומותר לאוכלה בי"ט . אבל לכתחלה אינה מטילה ביצה בלילה כדאמרן הילכך מותר : כל שתשמישו ועיבורו שוה כגון כל בהמה דקה טהורה שיולדת לה' חדשים היינו עיבורן שוה . ותשמישן שוה פנים כנגד עורף. יולדים ומגדלים זה מזה כגון רחל מתיש ועז מאיל יולדין זה מזה . ומגדלין שמתקיימין וולדותיהן . וכן נמי כל בהמה גסה שעיבורה ותשמישה שוה : תרנגולת יולדת לכ"א ימים מאחר שנגמר אשכול ביצים שלה וכנגדה באילן לוז משעת הנצתו עד גמר פריו כ"א יום . ואיכא דאמרי כ"א יום יושבת על ביציה. למ"ה: כלב (נ"ב) [נ'] יום משעת עבורו ועד לידתו : וכנגדו באילן תאנה משעת הנצה ועד גמר פירי : וכנגדו באילן תבואה . דתבואה איקרו אילן כמאן דאמר אילן שאכל אדה"ר ממנו חטין הוו . ששה חדשים משעת זריעה עד שעושין שיבולת : שוח . תאנים חיורתא . וימי עיבורו של חרוב הנצתו שלשה שנים אחרונים של ע' שנים : מוכססין . תאנים רעות : אם . מבהמה נתקלל דבהמה דקה מאחרת יותר לילד מחיה דקה קטנה לא כל שכן דבהמה דקה לה' חדשים וחיה דקה לנ"ב יום כגון חתול וכלב : אלא למה נאמרו מכל חית אלא לומר לך כשם שהבהמה נתקללה מחיה אחד לשבע ומאי ניהו חמור מחתול דחתול לנ"ב יום ובהמה גסה טמאה לי"ב חדש דהיינו שס"ה ימים ושנ"ג ימים היינו ז' פעמים נ' נשתיירו ט"ו היינו ז"פ נ"ב לחתול כך הוא נתקלל מבהמה טמאה אחד לשבע דהוה ליה שב שני : ואימא כשם שנתקללה חיה מבהמה אחד לשלש ומאי ניהו

לד א מיי' פ"ט מהל' כלאים הלכה ס טוש"ע יו"ד סימן רצז סעיף ז :

לה ב (מיי' פ"א מהל' יו"ט) טוש"ע א"ח סי' תקיג סעיף ז :

שיטה מקובצת

א] ורבין מבני אדם : ב] מוליד מבפנים מטיל ביצים : ג] ביום מוליד ביום בלילה מוליד בלילה וכצ"ל לקמן : ד] בלילה תרנגול תשמישו ביום מוליד ביום בלילה כו' : ה] בי"ט והלא בדק יפה אימר לא בדק יפה אימר : ו] י"מ יצתה מותרת : ז] מזה וכל שאין תשמישו ועיבורו שוה אין מולידין ומגדלין זה מזה הכל : ח] דג ונחש ואדם : ט] רב דימי אמר אמרי : י] לחמשים ושנים. ס"א לחמשים יום וכלב לחמשים ושנים יום ובשמעתין משמע כגירסא הראשונה : יא] יום וכנגדו באילן : יב] שרצים לששה חדשים וכנגדה : יג] חדשים וכנגדה באילן גפן כו' יולדת וכנגדה באילנות פתורה לתשעה חדשים וכנגדה באילן דקל הזאב : יד] שנה וכנגדה באילן : טו] מוכססין ובנות שוח מנה"ם : טז] מבהמה אחד לשבע : יז] לעיל סה"ד ומה"ד יצתה רובה מע"ט וחזרה ובלילה יצאת מותרת דבתר [illegible] : יח] שפניהם משמשי פנים : יט] יולדין סה"ד ומה"ד יולדין זה מזה : כ] פריו אחד ועשרים : כא] יום כל צורת : כב] גמר פירי הס"ד : כג] שפחות שבבהמה הוא יותר מהחיה שהרי : כד] בתוספתא דקתני יולדין ומגדלין מבני אדם : כה] ביצים בליל י"ט העובד כוכבים בליל י"ט ב' בשני ימים טובים של גליות אבל לא בשני י"ט של ר"ה : כו] מפרש אילן שגדלים בו שקדים : כז] בתרגום ירושלמי לוז וכן מקל שקד [illegible] מי"ז בתמוז עד ט' באב ובתרגום קהלת וינאץ השקד ותציץ א) ריש שקרותא בכחשותא מן שגריא ותרגום וינמול שקדים וכפות שגדין עוד אמרו במדרש וינאץ השקד זה לוז של שדרה ובמדרש מפורש גבי וינאץ השקד שממנה עתידים מתים לתחיות לעתיד לבא והוא קליבוסת דשבת פרק שאול (דף קנב) אלא שבמדרש קרי לוז על שם השקד : כח] דהכי נמי אמרינן באילן תבואה ואע"פ שפי' הקונטרס כמ"ד : כט] לתבואה מין אילן מ"מ לענין ברכה לא משתמיט בשום דוכתא שיברכו בבוסם חטה בורא פרי העץ ועוד דהא פשיטא שיש באילנות גדולים תותים גדולים מברכין עליהם בורא פרי העץ שהם אילן גמור אבל יש מהם שגדלים כמין עשבים ואמרינן בברכות כל היכא דאי שקל וכו' פי' שבאותו מקום שנלקט ממנו והפרי חוזר לשנה אחרת ומוציא פרי אחר מברך פרי (האדמה) [העץ]: ל] אפא ובפ"ק דסנהדרין פי' הקונטרס פוטייש ובספ"ק דב"ק מפרש מאי ברדלס אפעה ואומר ר"ת דההוא דפ"ק דפסחים מקום שתולדה וברדלס מצוין שם יכולין להיות שהוא פוייטוש דמשמע חיה קטנה כעין חולדה אבל ההיא דבב"ק אין דומה שיהיה אותו שקורין פוייטוש בלע"ז שאינה עז כ"כ ובפ' אלו מציאות משמע שהוא עז ביותר דאמר המציל מן הארי מן הדוב מן הנמר מן הברדלס ומן הנחש הרי אלו שלו מפני שהבעלים מתיאשים ממנו ודומה שהוא מין נחש דהא מפרש התם בב"ק דברדלס זה אפא ואמרינן נמי התם צבוע זה אפא וגיא הצבועים מתרגמינן מישר אפעייא ואפעה דומה שהוא מין נחש כדכתיב אפעה ושרף מעופף וברדלס דשמעתא אומר ר"ת דהויא פוייטוש כההוא דפסחים דקאמר שיולד לג' שנים וקחשיב נמי אפעה לע' שנה ומיהו קצת קשה דחשיב ליה הכא בהדי ארי הזאב ודוב ונמר כמו בב"ק ועוד דאפעה ושרף מעופף מתרגמינן חיוי חורמן מפרחין וגיא הצבועים מתרגמינן אפעייא אלמא אין הכל אחד . (והנדפס הוא בשבוש) : לא] הפיל הקוף והקיפוף קיפוף זה מין חיה הוא דחשיב בהדי פיל כי ההוא דברכות פ' הרואה דאמרינן כל מיני חיות יפין בחלום חוץ מן הפיל והקוף והקיפוף ועוד יש קיפוף שם שהוא מין עוף כדאמרינן התם כל מיני עופות יפין הן לחלום חוץ מקריא וקפופא ובפרק המפלת לא אמר ר"מ אלא בקריא וקפופא הואיל ועיניהם הולכות לפניהם כשל אדם ואותו קיפוף הוא תרגום של ינשוף ועוד יש בעופות קיפוף אחר דאמרינן בפ' אלו טריפות דתנשמת היא (נאות) [באות] שבעופות ואמרינן נמי התם (דנאות) [דבאות] שבעופות זה קיפוף ומיהו יש ספרים דגרס התם קיפוד בדלת וכן נראה דאי גרסי קיפוף א"כ לא פי' כלום כיון שיש בעופות שני מיני קיפוף היכי ידעינן הי מינייהו קמיירי אי בינשוף או בתנשמת ומצינו קיפוד גבי עופות דכתיב בישעיה וירשוה קאת וקיפוד ואצל התנשמת והקאת דכתיב בקרא מתרגמינן וכותא וקאתא . וימי עבורו לג' שנים פ"ה משעת הפרח של פרי החרוב עד שעת גמר הפירי ולשון עיבורו לא משמע דקאי אפירי ומיהו לפי גירסא אחת הכתובה בספרים אי אפשר לפרש בענין אחר דגרסינן הזאב והדוב והארי והנמר והברדלס והפיל והקוף והקיפוף לג' שנים וכנגדן באילן חרוב חרוב זה משעת נטיעתו עד שעת גמר פירותיו ע' שנה וימי עבורו ג' שנים ואם לא תפרש כן במה דומה חרוב לארי דוב ונמר ולפי גרסא זו לא קשה לעיל מאפעה דלא גרסינן אפעה כלל אבל קשה אמאי לא קתני כנגדו באילן בנות שוח דהוי ממש כיוצא בו דתנן במס' שביעית דבנות שוח עושין פירות לג' שנים דשביעית שלהם שניה אלא נראה כספרים דגרסי וכנגדו באילן בנות שוח אפעה לע' שנה וכנגדו באילן חרוב ולגי' זו מצינן למימר דאימי עבורו דאפעה קאי דמתחיל להתעבר לאחר ע' ושוהה להוליד ג' שנים והשתא אינו דומה ממש לחרוב דגמר פירותיו לע' וכן משמע בעובדא דחוני המעגל בתענית [כג.] לפי' זה הולך ומפ' שבזה דומה לחרוב שעד גמר פירותיו של חרוב ע' שנה וימי עבורו של אפעה ג' שנים לאחר שבעים ללידתו (והנדפס הוא בשבוש) : לב] בירושלמי שבכל שנה חונטין בהן פירות אלא שפירות שחונטין בשנה זו אין נגמרין : לג] אלא עשרה (בכל) מנייתו כגון כו' שנים ונראה לר"ת דגרסינן מוכססין בנות שוח והוא מין אחד וכן שמו ומיהו קשה ממס' דמאי הקלין שבדמאי ומייתי לה בפ' כיצד מברכין דחשיב בנות שוח גבי הקלין שבדמאי שלא נחשדו עמי הארץ עליהן משמע דלאו פירי חשוב נינהו ועוד דפ"ק דעבודה כוכבים מפרש בנות שוח תאנים : לד] ופ' ארבע נדרים (דף כו ע"א) משמע בנות שבע כו' מינין הם דאמר אילו הייתי כו' שבע הם בתוך הכלכלה הייתי אומר כו' מותרות ונראה דבנות שוח ובנות שבע הכל מיני תאנים : לה] יפות הם כדמשמע בההיא דשביעית : לו] אדם הראשון מן היפות אכל ולפיכך נקראו בנות שבע על שם שגרמו שבעת ימי אבלות ומה שנקראו הרעות בנות שוח על שם שגרמו שוחה יותר מסתם תאנים לפי שתולין הקלקלה במקולקל :

א) נ"ל ויש שורקן מן כתיבתא כסיגלא ותרגום כו' .

הגהות צ"ק [א] מבחוץ כגון חיה ובהמה מוליד : [ב] אחד : [ג] נ"א שבבהמה נתקללה יותר : [ד] נ"א ויש מדרש מקל שקד משמע שהוא מליץ עד שנה שהוא גומר כ"א יום אף כו' : [ה] לנא הס"ד והשאר יש למחוק : [ו] ולבוע זהו לפעה שהרי גיא הצבועים : [ז] והקוף : [ח] נ"ל ל' יגלי אמר ה"ב דר"מ וגי' הג"ק לא אמר ר"מ אלא בקריא וקפופא הואיל וכו' וינשוף דמתרגם כו' שבעופות ולאמר אביי נאות : [ט] דבנות שוח שביעית שלהן : [י] נ"ל אלא עשרה כו' כגון בנות שוח לג' שנים וקשה כו' במקולקל דר"ם פי' דגרסינן מוכססין בנות שוח וכו' וכן שמו עכ"ל והס"ד : [כ] שנים הס"ד אח"כ ד"ה וי"א מוכססים פירש"י מין בנות שוח כו' ופ"ק דכס' ע"ז גרסינן מוכססים ובנות שוח משמע דמין אחד וכן שמו וקשה דמס' דמאי חשיב בנות שוח גבי קלין שבדמאי כו' משמע דלאו כו' דנדרים משמע דבנות שבע ותאנים לבנים שני מינין הן כו' ונראה דבנות שוח ובנות שבע שני מינין הן כו' כדמשמע בשבועות ובנדרים כו' כצ"ל : [ל] נ"א אתם לו' הס"ד :

הגהות הב"ח (א) גמ' אם מבהמה נתקלל מחיה : שם אחת לשלש ומאי ניהו כצ"ל ותיבת שנים נמחק וכן בסמוך :

⊛ סוגריים אלו והבאים אחריהם במקום זה מסמנים קטעי גמ' המובאים באמצע (הגר"א)

⊛ עי' הערה הקודמת

* תענית כג:

נושא
הקבלה בזמני
התפתחות בין
חיות שונות
לפירות שונים

נושא
מנין לנו דעיבורו
של נחש ז' שנים

מבנה
◇ "אימא"
הצעות חלופיות
לתשובה שניתן
לשאלה הנ"ל